

borgs stads årliga kontanta bidrag. Detta bidrags utgående äfven under år 1912 torde dock böra göras till villkor för statsanslagets beviljande.

På grund af det anförda tillåta vi oss hemställa,

att Riksdagen ville till uppehållande af undervisningen vid Hälsingborgs högre handelsinstitut i enlighet med statens fordringar samt på de villkor i öfrigt, som Kungl. Maj:t kan finna skäligt bestämma, för år 1912 anvisa ett belopp af 4,000 kronor.

Stockholm den 27 januari 1911.

A. J. Christiernson.

L. Gust. Broomé.

N. Åkesson.

Nr 142.

Af herr **Christiernson**, om afslag å Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställning om anslag till anläggande af en ranger- och uppställningsbangård i Halmstad.

För anläggande af en ranger- och uppställningsbangård vid den af enskild järnväg ägda stationen i Halmstad begäres af Kungl. Maj:t ett anslag af 250,000 kr. Det synes emellertid som om detta anslagskraft vore synnerligen dåligt motiveradt. Med ägaren af stationen, Halmstad—Nässjö järnvägsbolag, har ännu icke öfverenskommelse kunnat träffas om stationens utvidgning. Att staten då går händelserna i förväg genom anordnandet af en särskild ranger- och uppställningsbangård, synes vara något förhastadt. Därigenom har förvisso den till synes svårlösta bangårdsfrågan i Halmstad icke förts närmare sin lösning, åtminstone på det för

staten fördelaktigaste sättet. Statens järnvägar ha ej utan stycke-godstrafik från Halmstad och genomgångstrafik af virke från H.—N. J. och Bolmenbanan. Under dessa förhållanden må det vara Halmstad—Nässjö järnvägsbolags skyldighet att ombesörja behöfligt utrymme för öfvergångsvagnarna.

Utom det skälet, att statens järnvägar förr än öfverenskommelse träffats med stationens ägare sakna anledning lägga pengar på en utvidgning, kommer äfven ett annat skäl. Enligt upplysningar förberedes nämligen inom järnvägsförvaltningen förslag om att göra Falkenberg till en stor lokomotivstation. Nämda station äges af staten och staden lämnar fri jord för utvidgningen. Genom denna åtgärd skulle staten kunna flytta sina stallar från Varberg och Halmstad till Falkenberg, som då blefve den naturliga medelpunkten för järnvägen mellan Göteborg och Ängelholm. På detta sätt blefve Halmstad endast genomgångsstation, utan att där behöfde nedläggas kostnader för stallar, spår till dessa och vändskifvor. Därmed befrias staten från tvånget att vid en främmande station göra afsevärda utgifter, utan att dock vara sin egen herre.

Med hänsyn till här anmärkta omständigheter hemställer jag,

att Riksdagen icke måtte bifalla Kungl. Maj:ts framställning i prop. nr 1 om 250,000 kr. för anläggande af en ranger- och uppställningsbangård i Halmstad.

Stockholm den 27 januari 1911.

A. J. Christiernson.
